

virágos

tizenéves koromtól járok hozzá.
 pontosabban ez nem egészen igaz,
 mert nem járok, csak néha összefutunk
 az aluljáróban. az élet csupa gaz,
 de ő virágokat árul a kertjéből.
 ahogy a nagymamám akarta, velem.
 de a nagymamám meghalt. rákban. nélkülöm.
 egy kicsit vele haltam. és ő egy kicsit bennem él.
 ahogy öregszem, egyre jobban. mintha napról
 napra közelebb lennének egymáshoz,
 még közelebb a réginél.
 hát azért vettem tőle az első csokrot,
 mert a nagymamámra emlékeztetett.
 az őszi szél vigyázva botlott. de ez csak idézet.
 emlékezet. kezdettől fogva zsófikának hív,
 ahogy hívott a nagymamám. aki a meséskönyvben áthúzta
 a kislánynevet, s helyette mindenhova ezt írta: zsófikám.
 így mesélte nekem a könyvet. az életet.
 húsz éve már, hogy tőle, valahányszor látom,
 virágot veszek. vagy kapok. szemében mindig,
 már középkorú nő, mégis: kislány vagyok.
 megveszem tőle a virágot csak úgy. hogy majd
 odaadom valakinek. hogy kinek, az olyankor talány.
 de mindig élém jön, akinek átadom.
 ahogyan életét a nagymamám.

fénykép

gyönyörű hogy nem vagyok
 nem készül rólam fénykép
 vonásaim az angyalok
 az életem vízjel-térkép

olvassák csak és néha tán
 el-el is mosolyodnak
 gyöngéden a nap nap után
 mélyülő árkoknak

mélyére hogyha belenéz
 egyikük és a fényben

*arcomon látja az időt
ahogy múlik és telik éppen*

*szárad és megköt mint a mész
mélyíti mind az árkot
bőröm rajzán az írott részt
olvassa mit nem látok*

TÓTH KRISZTINA

Majális

*Platánok zúgnak, száll, kering a vatta,
a szél a nyári hó pihéit felkavarja.*

*A lány tizennyolc-húsz éves lehet,
a hasa óriási, az arca még gyerek.*

*A srác karjára puma tetoválva,
csupa sebhely és karcolás a háta.*

*Fagyival mennek, közben tanakodnak,
hol a színpad, ahol zenélni fognak.*

*A sétaúton a lufiárus mellett
megállnak, összenéznek, mérlegelnek.*

*A lány kiválaszt egyet, megmutatja,
mozdulatlan az izzadt árus arca.*

*Mikor fizetnek, ráilleszti a csőrre:
gyöngyházfényű és rózsaszín a bőre.*

*Géppel lélegzik, elszánt pici teste
puha hárttyából nő feszes kerekre.*

*Majdnem kidurran, a lány felsikolt,
a férfi elköti a gumi köldökzsinórt.*

*Magasra tartják, elindulnak vele,
lebeg fölöttük a jövő ígérete.*

*Sétáltatják az életük, a lány örül.
Pár perc, és elfonnyad vagy elröpiül.*